

Marius Marinescu, omagiu emoționant pentru Paula Iacob- Exclusiv

Roxana Neagu / 06 dec 2015 / 14:59

Descriere foto:

Marius Marinescu, președintele de onoare al FPAM, i-a adus un omagiu Paulei Iacob, de Sfântul Nicolae, când se împlinesc două luni de la moartea avocatei.

Iată amintirile pe care ni le-a destăinuit Marius Marinescu despre Paula Iacob:

"De Sfântul Nicolae, în fiecare an, mergeam la doamna avocat Paula Iacob. Domnia sa își sărbătorea soțul, care se numește Nicu Iacob. Regret că anul acesta nu mai putem să petrecem o zi frumoasă împreună cu doamna Iacob. Mă sunase și Doru Tufiș și spunea 'Marius, ce facem, că anul acesta nu mai mergem la Paula Iacob să cântăm, să o vedem, să petrecem împreună cu domnia sa'. E o zi tristă pentru mine, din păcate. Merg astăzi la familia doamnei Iacob, să stau de vorbă cu fiica doamnei Iacob, cu Nicu, dar cu tristețe și cu bucurie, în același timp, pentru că ne vom aminti de momentele bucuroase pe care le-am trăit în fiecare an. Era o mare sărbătoare de câte ori mă vedeam cu doamna Iacob, pentru că fiecare zi petrecută împreună era o zi minunată. De Sărbători, de regulă mergeam la dumneai și petreceam toți prietenii domniei sale și nu eram puțini, zeci de prieteni, mari personalități. Câteva ne-au părăsit, din păcate, chiar anul acesta: este vorba de marele tenor Octavian Naghiu, marele bariton Nicolae Herlea, Corneliu Vadim Tudor și nu numai. A fost un an nefast, fiindcă toate aceste personalități nu mai sunt printre noi. De obicei, Sfântul Nicolae, Crăciunul și Anul Nou le petreceam la Paula Iacob și Paștele la mine acasă.

O cunosc pe doamna Iacob de o viață aș putea spune. Ce ne lega pe noi era iubirea față de animale. Și doamna Iacob pot spune că era sufletul petrecerii. Puțină lume știa că noi o numeam pe doamna Iacob Edith Piaf a României, cânta extraordinar de bine.

Era un maestru bucătar desăvârșit, pentru că toate preparatele treceau prin mâna doamnei Iacob. Deci, era sărbătoare. Cântam, dansam, ne bucuram. Sunt lucruri de domeniul trecutului, dar le vom păstra tot timpul în suflet.

Pot să spun despre doamna Iacob că a fost o regină a avocaturii românești, o mamă a oamenilor nedreptățiți, exact cum Regina Maria era mama răniților. De câte ori mergea cineva la doamna Iacob să-i ceară un sfat, i-l dădea, avea nevoie de asistență juridică, o acorda chiar și cu titlu gratuit dacă era vorba de oameni săraci, fiindcă oamenii săraci o căutau cel mai mult.

Puțină lume știe că doamna Iacob era o iubitoare a sportului, domnia sa a participat la concursuri de automobilism în tinerețe, a fost și jurnalist sportiv.

Doamna Iacob a fost o mare iubitoare de animale. Am participat la sute de mitinguri de salvare a animalelor împreună cu domnia sa, m-a ajutat când am dat o lege de protecție a animalelor, supranumită legea Marinescu, care e în vigoare și astăzi. Sancționează cruzimea față de animale cu închisoare până la trei ani și domnia sa era foarte supărată pentru că nu prea se aplică această lege. A participat, alături de mine, la salvarea Parcului Bordei, și nu pot să uit toate lucrurile astea, ce suflet mare avea doamna Iacob.

Ultima dorință a domniei sale, când era bolnavă și era la o clinică de recuperare la Săftica, a fost să vină în București să-și vadă cățelii, să-l vadă pe Florică, un câine comunitar salvat de pe stradă. Asta a fost dorința dumneaei. Mi-au dat lacrimile când am auzit de gestul acesta pe care l-a făcut doamna Iacob. Atât de mult i-a iubit pe acești îngeri păzitori.

O întrebam pe doamna Iacob de ce mă pune pe mine în capul mesei la fiecare petrecere. Și domnia sa mi-a spus că am făcut ce n-a făcut nimeni, am dat o lege pentru sufletul său, de protecție a animalelor, și am salvat niște parcuri. Mi-a mai spus că era convinsă că voi fi printre cei puțini care vor mai vorbi despre domnia sa când nu va mai fi printre noi.

Doamna Iacob a fost avocat internațional, a pledat și la Paris și la Viena. (...) Plecarea doamnei Iacob este o mare pierdere pentru avocatura internațională, pentru UNESCO, pentru că era și vicepreședinte UNESCO, este o pierdere pentru asociația internațională a femeilor de carieră juridică, pentru oamenii necăjiți, pentru iubitorii de animale, pentru sportul românesc, pe care-l susținea, pentru cultura română.

A fost singurul avocat care a avut curaj să-l apere pe Nicu Ceaușescu, imediat după revoluție, când toată lumea se ferea de Nicu Ceaușescu și a reușit să arate că el nu a avut nicio vină și l-au eliberat".